

از مجلس دهم در مورد آسیب های اجتماعی چه انتظاری داریم؟

با توجه به روند افزایشی آسیب های اجتماعی در کشورمان و از طرف دیگر شروع به کار مجلس دهم شورای اسلامی و با توجه به اهمیت این قوه در کاهش آسیب ها، انتظار می رود که سیاستگذاری ها متناسب با موضوعاتی باشد که در جامعه با آن درگیر هستیم. یکی از دغدغه ها و موضوعات اصلی مجلس دهم جایگاه سلامت اجتماعی از منظر آسیب های اجتماعی است، چرا که این موضوع آثار تخریبی فراوانی بر جامعه دارد و باید از رویکردهای سیاسی امنیتی به آسیب های اجتماعی پرهیز شود. نکته دوم اینکه مجلس در بودجه باید موضوع آسیب های اجتماعی را از انزوا خارج کند و نکته سوم اینکه انتظار می رود مجلس با تدوین طرح ها و لوایح موضوع پیوست اجتماعی را به عنوان یک اصل بپذیرد و هیچ طرحی را بدون پیوست اجتماعی قبول نکند. انتظار بعدی ما در حوزه آسیب های اجتماعی در مجلس شورای اسلامی این است که مجلس در مقابل وضعیت بحرانی مشکلات اجتماعی سیاست سکوت را در پیش نگیرد و نقش خود را در نظارت بر قوانین و سیاست های مرتبط با این موضوع تقویت کند.

طبیعتا مجلس در این بین باید کمک کند و دستگاه های اجرایی در راستای پیشبرد برنامه هایشان در حوزه مشکلات اجتماعی مورد حمایت قرار گیرند. ما در مجالس شورای اسلامی و در دوره های مختلف شاهد یک غفلت نسبت به این مسائل بوده ایم و اگر امروز ما با این وضعیت آسیب های اجتماعی رو به رو هستیم، مجلس نیز با بی تفاوتی در آن سهیم بوده است. نکته بعدی این است که مجلس شورای اسلامی در طرح ها و لوایح از ظرفیت تشکل های غیر دولتی اجتماعی برای بررسی، تدوین و تصحیح قوانین بهره گیرد و در کنار مرکز پژوهش ها از انجمن های مردم نهاد به عنوان بازوهای مشورتی استفاده کند و از طرف دیگر در تصویب طرح ها و لوایح گروه هایی که در معرض آسیب بیشتری هستند را با دقت مورد توجه قرار دهد. در دوره های گذشته مجلس شاهد وضع قوانینی بودیم که نتیجه ای را در پی نداشت و تنها با اعمال برخی قوانین آسیب ها افزایش پیدا کرد. مجلس هر تصمیمی که می گیرد باید نگاه همه جانبه به آن داشته باشد و تک بعدی به کار تقنینی نپردازد، در این صورت ما می توانیم امیدوار باشیم که قوانین عوارض کمتر و نتایج واقعی تری داشته باشند. در قانون نویسی که مجلس درباره افزایش تعداد فرزندان انجام داد، باید بگوییم که یک کار احساسی بود که بعد از فرمایشات مقام معظم رهبری به شکل غیرکارشناسی صورت گرفت و نیمه تمام ماند، چرا که ادله کافی برای اجرا نداشت. از همین رو باید دانست قانونی که امکان اجرا نداشته باشد، ارزش قانون را زیر سوال می برد؛ بنابراین نباید در مجلس شورای اسلامی به صورت احساسی یا هیجانی تصمیمی گرفته شود.

* رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران